

DE LIJSTERBES

afgekauw Kraainem 1

JAARGANG 8, NR 10 • DECEMBER 2007 • MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT (NIET IN JULI-AUGUSTUS)
UITGAVE VAN GEMEENSCHAPSCENTRUM DE LIJSTERBES EN VZW 'DE RAND'

België-Belgique
P.B.
1950 Kraainem I
2/2902

6-7 Elke week Resto & Co in Cammeland

2-3
Lies Dierckx voelde
de diversiteit aan
den lijve

7
Communautaire
carrousel is vaudeville
eersteklas

8-9
Tai chi brengt lichaam
en geest in evenwicht

10-11
Myrddin De Cauter
speelt flamenco in de
Lijsterbes, 14 december

De diversiteit aan den lijve ondervinden

Lies Dierckx vertelt over haar ervaringen in de Verenigde Staten

Na een aantal weken op straat van het ene in het andere gesprek te vallen – ik begin me zo stilaan af te vragen wie dit blad niet leest – wordt het tijd om uit te leggen waarom mijn persoontje in het novembernummer de status van 'M/V van de maand' toegekend kreeg. De aanleiding hiervoor was een fantastisch project dat ik tijdens de zomermaanden mocht meemaken. Met een Fullbright scholarship studeerde ik vier weken in Chicago om vervolgens met diezelfde studiegroep die uit dertig verschillende nationaliteiten bestond een rondreis door de South-West te maken of vijf staten in zes weken. Of ik hierover enkele indrukken op papier kon zetten? Natuurlijk, geen probleem! Of toch? Als ik teruggrijp naar mijn digitale fotoalbum met meer dan duizend foto's, krijg ik het vage vermoeden dat het niet makkelijk zal worden om te selecteren. Maar toch, here we go.

Het begon allemaal zoals zo veel van die dingen gebeuren, per toeval. Via een enthousiaste deelnemer van een van de vorige projecten, Cecilia Gielen uit Wezembeek-Oppem, kwam ik meer te weten over de befaamde Fullbright Commissie, die educatieve beurzen toekent. Enkele maanden later zag ik een kleine advertentie in het lerarentijdschrift Klasse, waar ze kandidaten zochten voor zo'n Fullbrightbeurs. De eerste aanvraag was online, dus dat was snel gebeurd. Zonder enige illusies – want wie wil zo'n beurs nu niet? – kwam ik in de volgende rondes terecht en uiteindelijk stond ik met een grote koffer en een klein hartje op de luchthaven van Zaventem. Wat zou me allemaal te wachten staan? Mijn koffer alvast niet. Die heeft er drie dagen langer over gedaan om de weg naar de campus van de University of Illinois in Chicago te vinden. Meteen een goede reden om een van Amerika's grootste

hobby's te beoefenen: shoppen. Want de kleren die ik vanuit het koude België om het lijf had, waren bij die heerlijke temperaturen niet meteen geschikt. Hoewel, met de alomtegenwoordige airco zou je constant over twee outfits moeten beschikken. De profen, die er vaak bijliepen alsof ze diezelfde dag nog naar het strand trokken, vonden het een vreemd verzoek om de 'AC' wat zachter te zetten. Maar veel van mijn medestudenten uit Senegal, Saudi-Arabië, Indonesië ... zaten die eerste dagen met jas en sjaal in de les. We hebben nadien echter nog vaak de lofzang op de airco gezongen, vooral dan in New Mexico, waar 'hot' opeens een hele nieuwe dimensie kreeg.

Veel leeswerk en dan... op ontdekking

De eerste vier weken kregen we dagelijks les van half negen tot vijf. 'American Studies' in sneltempo met geschiedenis,

literatuur, cultuur en recht van bij de Founding Fathers tot de huidige presidentsverkiezingen. Heel wat achtergrond moesten we zelf opdoen met de verplichte literatuur van een dertigtal boeken en artikels. Dat was schrikken, maar meteen ook een goede gelegenheid om de medestudenten wat beter te leren kennen. Met een vertegenwoordiging van Frankrijk, Spanje, Zuid-Afrika, Finland en Macedonië richtten we een studiegroepje op met als doel het werk voor elkaar wat te verlichten. Met onze Europese achtergrond hadden we vaak een goede basis om religieuze en culturele ontwikkelingen te begrijpen. Maar ook de toevallige samenstelling van het groepje waarin ieder zijn eigen vakgebied had – Engelse literatuur, geschiedenis, social studies, kunst en wetenschappen – zorgde ervoor dat we elkaar heel wat leeswerk konden besparen. Zo bleef er ook tijd over om Chicago te

Lake Michigan met strand.

Sears Tower vanuit China Town.

4th of July parade in Evanston.

ontdekken, met zijn indrukwekkende architectuur, overdonderende hoeveelheid kunst en cultuur, zowel in musea als in de openlucht, prachtige parken en het zalige Lake Michigan met strand. Vooral de eerste dagen viel het me op dat alles zo veel groter is. De wolkenkrabbers reiken beangstigend hoog, de auto's lijken soms verdacht veel op gepantserde bulldozers, de kleinste koffiemaat hield me de hele ochtend zoet en ja, ook heel wat mensen zijn er 'big'. Amerikanen wordt vaak

"Het beeld over de Amerikanen en de Verenigde Staten dat wij via de media krijgen, klopt niet."

oppervlakkigheid verweten, maar ik heb er gelukkig toch een heleboel ontmoet die niet aan dit plaatje voldeden. Als leerkracht Engels was het voor mij een boeiende ervaring. Nu kan ik mijn eigen beeld vormen over het land en de mensen. En dat wijkt best wel af van het beeld dat we hier via de media krijgen. Ik leerde heel vriendelijke, interessante en vooral ruimdenkende mensen kennen, die ook kritisch durven zijn ten aanzien van de binnenlandse en buitenlandse politiek van de Verenigde Staten. Al blijven er nog ook altijd de clichés bestaan, zoals de man die me vroeg: "Belgium, oh, was dat een lange autorit?"

Weten hoe het voelt Europeaan te zijn

Hoe kan zo'n enorm groot land met zo'n diversiteit aan mensen een geheel vormen? Daarop wilde ik een antwoord, maar ik kwam in een nog grotere verwarring terecht. Zo is Chicago schijnbaar opgedeeld in etnische wijken: Greek Town, Little Italy, Chinatown enzovoort, met eigen restaurants, winkeltjes en architectuur. Maar bij de 4th of July parade in Evanston, een van de buitenwijken, schaarde iedereen zich samen achter de Amerikaanse vlag en freedombell. Misschien is het clangevoel toch ook weer niet zo verbazend. In onze groep met dertig verschillende nationaliteiten merkte ik ook veel sneller de gelijkenissen op met mijn Europese

medereizigers. Met mensen uit Finland, Marokko en Spanje kon ik voor het eerst begrijpen wat het is om Europeaan te zijn. Ik neem aan dat dat een even vreemd en onverklaarbaar gevoel is als Amerikaan zijn.

Voor sommige mensen uit de groep was dit hun eerste reis buiten de lands- of zelfs dorpsgrenzen. Zoals voor Maral, een vrouw uit Turkmenistan, die prompt haar hoofddoek achterwege liet nu ze in 'the Land of the Free' was aangekomen en ze lachte er een indrukwekkende gouden tandenrij bij bloot. Of voor Djai uit een klein dorpje in Sri Lanka, die geen elektrische apparaten kende en nog nooit in een supermarkt was geweest, omdat de boer daar met zijn waren tot aan de voordeur komt. Hij vroeg zich af waar de Amerikaanse keukens voor dienden als er toch nergens plaats was om een vuur te maken. Zo leerde ik minstens evenveel van mijn medereizigers als van de cursus!

Nagenieten

Ook na de vier weken aan UIC gingen de 'lectures' verder. Ditmaal via de microfoon van de bus die ons door de Staten New Mexico, Colorado en Virginia loodste. Met ondertussen een prachtig zicht op de natuur, even divers als de mensen daar: van dorre woestijnachtige gebieden bij het doorkruisen van de reservaten van de Navajo-indianen over een adembenemende canyon in het natuureservaat Mesa Verde tot de weelderige bossen van de Rocky Mountains, waar we een cowboydorp bezochten op weg naar een van de oudste mijnstadjes in Colorado, Silverton, op 2.840 meter hoogte, met zelfs nog enkele besneeuwde toppen in zicht. Mijn idee over de cowboys en indianen heeft sindsdien nog weinig te maken met de westerns van Clint Eastwood. Dat geldt trouwens voor veel dingen die ik tot nog toe enkel via boeken, nieuws of films meende te weten over Amerika.

Ik zou nog wel even kunnen doorgaan met anekdotes of beschrijvingen van de prachtige natuur, maar wie het allemaal graag zelf eens wil zien, nodig ik uit om mijn digitaal fotoalbum te bekijken op <http://picasaweb.google.com/lies.dierckx/USTour07>. Geen paniek, ik maakte wel degelijk een selectie uit die duizend foto's! De begeleidende commentaar is in het Engels; zo kunnen mijn medereizigers uit alle uithoeken van de wereld er ook nog eens van meegenieten.

Lies Dierckx

KAV-Kraainem laat Tervuren niet los

Na de zeer geslaagde wandeling vorig jaar door het historische hart van Tervuren gingen we het zaterdag 29 september binnenshuis zoeken in onze buurgemeente. Het Hof van Melijn, of Termunt zoals het in de volksmond genoemd werd, was eeuwenlang een indrukwekkende boerderij die door de verenigde krachten van de gemeente Tervuren, de plaatselijke Heemkundige Kring Sint-Hubertus en de Vrienden van de School van Tervuren werd omgevormd tot een klein, aantrekkelijk museum. In gezellige ruimten, grotendeels onder het dakgebinte, vertellen allerlei foto's, voorwerpen en kaarten over de rijke geschiedenis van Tervuren. Hier en daar verschaftte Monique Wouters ons enige verduidelijking. Een mooie verzameling schilderijen van de belangrijkste vertegenwoordigers van de 'School van Tervuren' overtuigden ons dat het hier om werken gaat van gewaardeerde kunstenaars. Enige ruimte is tijdelijk voorbehouden voor Henry Van de Velde (1863-1957), de Belgische architect, graficus, schilder, ontwerper en schrijver, die een belangrijke rol speelde bij de artistieke vernieuwingen die leidden tot het ontstaan van Jugendstil en de moderne kunst. Na het bezoek aan het Hof van Melijn volgde een onverwacht en interessant toemaatje: het heemkundig museum in de Nieuwstraat. Dit museum, klein maar fijn, werd opgericht en gerund door enkele enthousiaste mensen met een hart voor het verleden, die een verzameling van de meest ongelofelijke oude objecten wisten bijeen te brengen: strijkijzers, vlaggen, een draaialtar, beelden, foto's, een tabakspaar, kasten, lantaarns, stoelen, flambouwen, werktuigen, medailles, diploma's, porseleinwerk, glasramen, scherven die men vond tijdens opgravingen in de ruïnes van het kasteel van de hertogen van Brabant, enz. Het is niet te begrijpen hoe men dit alles in die ene ruimte een plaats kon geven. En, nog belangrijker, een vriendelijke heer vertelde honderduit en gaf uitleg over alles en nog wat. Het museum is slechts open op de laatste zaterdagmiddag van de maand of op afspraak. Echt een toffe plek! Dit was het zoveelste bezoek, georganiseerd door de KAV, dat ons toeliet weer een namiddag zinvol door te brengen.

Straatserenade of de lotgevallen van Buurtweg nummer XIV (deel 4)

Uit Kraainems verleden (deel 71)

De Kapellestraat of Lijsterbessenbomenlaan

Het huidige Kapelleplein ontstond bij het uiteinde van holle wegen: de Jozef Van Hovestraat, waarin de Bosstraat als het ware uitmondde, en verder nog de Annecyiaan. Na de Tweede Wereldoorlog heeft Victor Moysons bijna al die gronden 'afgebakken'. Alleen de hoek van de Bosstraat en de (latere) Kapellelaan bleven onaangeroerd. dat is nog goed te zien aan de woning nummer 2 van de overleden dokter Claes, die vrij hoog staat. Kareelsteen, veldoven, kareelsteenoven, waren rond de eeuwwisseling vertrouwde begrippen in onze dorpen, want in elke gemeente werden stenen gebakken. De reden was duidelijk, schrijft E. Roobaert in 'Eigen Schoon en de Brabander': "In 1830 was Vlaanderen een gebied van lemen woningen, terwijl de rijkere natuursteen uit de streek gebruikten. In 1900 was de verstening in Brabant algemeen doorgevoerd." Toch werden hier en daar nog veldovens opgebouwd tot zelfs na de Tweede Wereldoorlog; zo bijvoorbeeld in Kraainem nabij de Sint-Antoniuskapel en eveneens nabij het kruispunt van de Steenweg op Zaventem en de Oude Keulse Baan. Maar laten we

na dit intermezzo verder trekken. Zoals reeds gezegd liep het tracé van buurtweg XIV in een zachte bocht tot ongeveer de hoogte van de gymzaal van de gemeenteschool om dan naar het zuiden af te buigen tot vóór de woning van A. Forton en zo de huidige Arthur Dezangrélaan te bereiken. De school aan de Emiel Bricoutlaan kwam er na een lange lijdensweg. De zaak sleepte aan van 1907 tot 1961. Toen werd de nieuwe school betrokken. Weldra bleek ze te klein, want door de fusie met de meisjesschool was de schoolbevolking fel gestegen, zodat er aan uitbreiding gedacht moest worden. Die kwam er in 1974 en een kwarteeuw later volgde zelfs een tweede met het mooie resultaat dat we nu kennen.

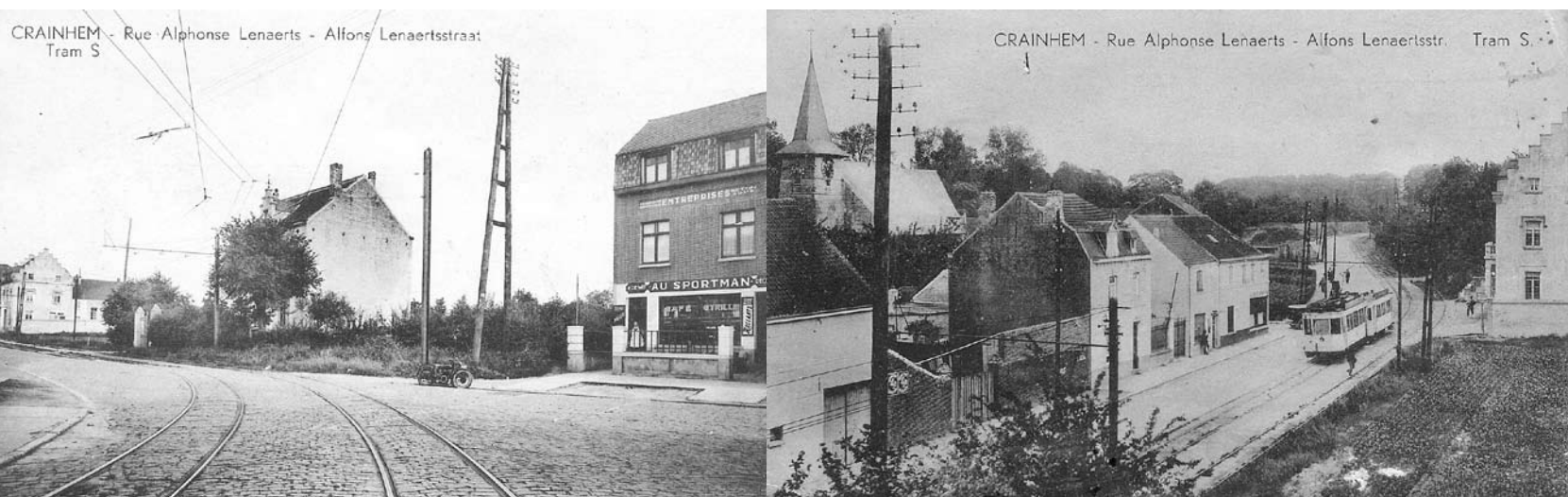
Armand Forton was een onderwijzer uit Sterrebeek. In 1920 toog hij aan het werk in de Kraainemse gemeenteschool, maar in 1927 verliet hij het onderwijs om gemeentesecretaris te worden. Die functie vervulde hij tot 1966. Hij overleed in 1970. In de geschiedenis van Kraainem is hij een zeer markante figuur. Nabij zijn woning werd een straat naar hem genoemd. Iets verder bemerken we de vroegere meisjesschool, een vrije school die gerund werd door de kloosterzusters

van de Orde der Dienstmaagden van Maria uit Erps-Kwerps. Ze werd gebouwd een paar jaar voor de Eerste Wereldoorlog. In 1969 kwam de fusie met de gemeenteschool en de verlaten schoolgebouwen kregen een functie in het culturele leven van Kraainem. Aan de overzijde staat gemeenschapscentrum de Lijsterbes. Vroeger was dit een boerderij. Waar nu de foyer pronkt, stond het huisje van Jeanne Vandendriesch, een onderwijzeres aan de lokale gemeenteschool van 1927 tot 1957. Gemeenschapscentrum de Lijsterbes werd luisterrijk geopend op vrijdag 24 maart 1995.

De Arthur Dezangrélaan en Alfons Lenaertsstraat

Zo zijn we in de Arthur Dezangrélaan aanbeland. Rechts staat een groot gebouw met inrijpoort. Hier verblijven de catechisten in wat vroeger het huis van Emiel Bricout was. Emiel was gemeentesecretaris van 1885 tot 1912, nadat hij onderwijzer geweest was in de gemeenteschool. Die gemeenteschool bestaat nog altijd en is een onderdeel van het gemeentehuis dat in 1867-1868 werd gebouwd. Nu zijn de kantoren van de gemeentelijke technische dienst erin ondergebracht.

Buurtweg XIV in Hoog-Kraainem. De tramsporen die er in de jaren dertig nog lagen, droegen de laatste tram op 19 mei 1961, want 's anderendaags verschenen de rode bussen. Heb je de naam opgemerkt? En tram 5? Het cijfer '5' staat natuurlijk voor Sterrebeek en het poortje naast het gemeentehuis was doodgewoon het schoolpoortje.

Niettegenstaande de herhaalde herstel- en renovatiewerken veranderde het gemeentehuis uiterlijk weinig. In het midden van de jaren tachtig werd het in ruime mate vergroot. Het oude gebouw bewaarde zijn karakter, maar achteraan kwamen er heel wat kantoorruimten en een gemeenteraadszaal bij. Rechtover het gemeentehuis en ietwat afgelegen van de straat, lijkt het stemmige Sint-Pancratiuskerkje zich te verbergen. Toch lokt het heel wat bewonderaars. Het landelijke bedehuis met zijn plompe toren en spitse naald valt door zijn eenvoud in de smaak van heel wat schilders en fotografen. De toren is zonder twijfel het oudste gedeelte en werd waarschijnlijk in het midden van de 12de eeuw gebouwd. Het jaartal 1770 dat binnen op de zoldering is aangebracht, verwijst naar het jaartal van de verbouwing van de vorige eenbeukige romaanse kerk die toen verbreed werd; zo dacht men tenminste. Maar volgens een recent archeologisch onderzoek van de Vlaamse Gemeenschap werd in januari 1997 duidelijk aangetoond dat de vermoedelijke 12de-eeuwse romaanse kerk reeds driebeukig was en praktisch even breed als de huidige kerk... Voorbij het gemeentehuis merken we het rusthuis Atrium. Het oudste gedeelte is niets anders dan de pastorie die voor de Eerste Wereldoorlog door Victor Jourdain gebouwd werd in ruil voor de oude pastorie aan de vijver, die intussen een restaurant geworden is. Het oude pastoriegebouw werd begin van de jaren negentig gerenoveerd en een groot nieuw gebouw werd ermee verbonden. Beiden vormen nu samen het rusthuis. Hiermee is buurtweg XIV in het hart van Kraainem aanbeland. De oude weg liep verder langsheen het Jourdain-domein. Dit domein vormt, samen met de kerk en de burcht, het historische hart van Kraainem. De oude gebouwen

werden door Victor Jourdain, stichter van La Libre Belgique, tot kasteel omgebouwd. De bouwvallige resten van de hoeve werden in de jaren zeventig afgebroken en met zandstenen van de oude schuur metselde Victor Jacobs in maart 1980 het nieuwe kapelletje van Sint-Antonius aan het Kapelleplein. In de vroegere pastorie aan de vijver opende restaurant 'd'Oude Pastorie' op 12 november 1980 zijn deuren. En de burcht? Die verdween zonder sporen na te laten. Stond ze ergens tussen de kerk en het patronaat? Wie zal het zeggen? De Stokkelstraat tegenover het kapelletje van O.L.V. van Halle was tot de komst van de Koningin Astridlaan in de jaren dertig, de enige verbindingsweg met Stokkel. Het was een diepe, holle weg, die verdween toen de Josephine-Charlottewijk werd aangelegd. Verder nu, naar Wezembeek. Op de plaats voor we aan de ring komen, bevond zich rechts een vooroorlogse lokale radiozender: Radio Schaarbeek. Hij verdween enkele jaren na de Tweede Wereldoorlog. Juist voorbij de brug van de ring bemerken we links de Kerkhoflaan. Het kerkhof kwam er rond 1935. Rond 1950 werd er nog een Joods kerkhof aangelegd dat enkele jaren later gevolgd werd door een tweede. Alle drie werden ze op het einde van de vorige eeuw in ruime mate uitgebreid. We lopen nog wat verder; de weg is nu kaarsrecht terwijl de oude weg naar links afbuigt voor de Boomgaardstraat. Hier woonde in een villa met het nummer 14 burgemeester Coppens. Nog enkele passen verder zetten we voet op Wezembeekse bodem. Misschien vergezelt een andere gids jou hier verder, tot aan de Steenweg op Mechelen?

Georges Bulteel

Viva Vivaldi Barokmuziek met il Gardellino Davidsfonds

donderdag 13 december
20.00 uur - Bozar

Het instrumentaal barokensemble il Gardellino (letterlijk 'de distelvink') ontleent zijn naam aan het concerto 'del Gardellino' (RV 428) voor fluit, hobo, viool, fagot en basso continuo van Antonio Vivaldi (1678-1741). Voor concerten en cd-opnames treedt il Gardellino op in diverse bezettingen. Zo kan il Gardellino voor de Davidsfondsconcerten rekenen op enkele gerenommeerde Italiaanse musici. Zowel het bekende als het minder bekende barokrepertoire neemt il Gardellino onder de loep en wel op een frisse en intelligente wijze. Het ensemble haalt een hoog technisch en muzikaal niveau door uitsluitend te werken met topmusici. Sinds 2007 wordt het structureel gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en kan het zijn rol als ambassadeur van oude muziek in Vlaanderen verder uitbouwen. Het bracht cd's uit bij onder meer Eufoda, Accent en Passacaille. Wie dit prachtige concert in Bozar, met muziek van A. Vivaldi, G. Tartini, G.B. Pergolesi en G.B. Platti, wil meemaken, kan kaarten bestellen en meer inlichtingen krijgen bij Guido Bulens, Hebronlaan 160, 1950 Kraainem, 02-731 71 28. Een toegangkaart kost 22 euro, Davidsfonds leden betalen 19 euro.

Filmavond met 'Buitenspel'

Jeugdtraad Kraainem
vrijdag 21 december
19.00 uur
GC de Lijsterbes

Op vrijdag 21 december organiseert de Jeugdtraad van Kraainem een filmavond met de Vlaamse film 'Buitenspel' van Jan Verheyen. Kraainemnaar Ilya Van Malderghem speelt de hoofdrol in deze film. Na afloop maakt Ilya tijd vrij om vragen van het publiek te beantwoorden. Daarna verwelkomen we de Kerstman met lekkere snoepjes. Kinderen vanaf 6 jaar en volwassenen zijn van harte welkom op deze filmavond.

Tickets: 2 euro (vvk), 3 euro (kassa)
Inschrijvingen en reservering:
GC de Lijsterbes, 02-721 28 06,
info@delijsterbes.be

Gezelligheid verdrijft eenzaamheid

Elke donderdagmiddag Resto & Co in Cammeland

Het OCMW gooit een nieuw wapen in de strijd tegen de vereenzaming. Iedere donderdagmiddag organiseert het een eetmiddag in ontmoetingscentrum Cammeland. "Vooral voor senioren en mensen die zich eenzaam voelen", vertelt OCMW-voorzitster Chantal Ochelen. En dat zijn er allicht meer dan je denkt. De vraag is groot, de vijftig beschikbare plaatsen zijn stevast volzet. Reserveren is de boodschap.

Het is een gezellige bedoening, elke donderdagmiddag in Cammeland. Senioren eten, praten, lachen. Af en toe kan er zelfs een liedje af. Van eenzaamheid is hier geen sprake, even toch niet. En dat is net de bedoeling van het project Resto & Co van het OCMW. "Het is eigenlijk een restaurantdag. We mikken op senioren, vooral op wie er alleen voor staat en zich eenzaam voelt. Zo zijn er heel wat in onze gemeente", vertelt OCMW-voorzitster Chantal Ochelen. "Het eten zelf is van ondergeschikt belang. Het samen zijn in een aangename sfeer, daar is het ons om te doen." Het project Resto & Co lokt elke week vijftig senioren naar Cammeland. De vraag is groter dan het aantal plaatsen in de zaal. De gasten krijgen er voor amper zes euro een soep, hoofdgerecht en nagerecht. Een traiteur levert het eten. Eén keer per maand krijgen de senioren iets extra's. "Dan maken we er een hele namiddag van", weet de voorzitster. "Zo hebben we er al een namiddag bloemschikken opzitten. We maakten ook al een uitstap naar het kasteel van Seneffe in Henegouwen. In december is er ons kerstfeest. Dan staat er een banket op het menu. Dat kost wel vijftien euro. Nog

niet zo veel voor een viergangenmenu waarbij de drank is inbegrepen."

Eenzaam

Het initiatief kadert in het sociaal beleidsplan van het OCMW en moet de vereenzaming tegengaan. Want ook in een gemeente als Kraainem wonen er veel senioren alleen. "Vooral vrouwen", weet Chantal Ochelen. "Soms neemt er zelfs een huisarts met ons contact op om iemand te signaleren die er alleen voor staat en best wat verstrooiing kan gebruiken. We proberen dan te helpen. Een middagje onder de mensen kan enorm deugd doen. Ik was er de allereerste restaurantdag in september bij. De sfeer zat er meteen in. Sommige senioren blijven samen, omdat ze elkaar al kennen, anderen beginnen zelf een eerste, voorzichtig gesprek."

Pendelbus

Maar wat als je als senior slecht te been bent? "Geen probleem. We hebben een overeenkomst met de gemeente voor het gebruik van het minibusje. We pikken de senioren thuis op en zorgen dat iedereen om 12.00 uur in Cammeland is. De middag eindigt om 14.00 uur, tenzij er

nog een namiddagactiviteit is gepland. De senioren vragen al om langer te kunnen blijven, maar dat kan niet zomaar. We moeten de zaal nog opruimen. We huren die maar voor enkele uren."

Een eigen zaal zou een oplossing kunnen bieden, maar het ziet er niet naar uit dat die er meteen komt. De gemeente kocht nochtans een hoeve aan de Arthur Dezangrélaan en gaf de opdracht aan het OCMW om er flats en een polyvalente zaal in onder te brengen. "Tja, dat was inderdaad de bedoeling", zucht de OCMW-voorzitster. "De plannen zijn klaar en er werd zelfs een aanbesteding uitgeschreven. Er kwamen drie prijzen binnen, maar die waren zo hoog dat we de plannen hebben aangepast en een nieuwe offerteaanvraag hebben uitgeschreven. Dat leverde niet veel op. De architect had de bouwprijs op een miljoen euro geschat, maar de laagste prijs was nog bijna het dubbele. Dat is te duur. Het is onverantwoord dat het OCMW er zoveel geld aan zou besteden. Dus we stellen de bouwplannen voorlopig uit. Cammeland is een mooi alternatief voor Resto & Co, maar het is alleen niet erg praktisch."

Is je honger geprikkeld? Kan je wat

gezelschap best gebruiken? Zak dan gerust ook eens af naar Resto & Co. Reserveren is wel verplicht. Dat kan op werkdagen tussen 9.00 en 16.30 uur op 02-719 20 70.

Bart Claes

Keukenmateriaal gezocht

Heb je kleding, keukenmateriaal of babyspulletjes te veel? Dan kan je die steeds binnenbrengen bij het OCMW. Maar opgelet, geen versleten kledij of rommel. "Vooraf keukenmateriaal is nodig", vertelt OCMW-voorzitster Chantal Ochelen. "De oproep voor kledij vorig jaar was een enorm succes. Daar hebben we nu wel genoeg van." De spullen worden verdeeld onder de OCMW-klanten. Kraainem is een relatief rijke gemeente, maar toch zijn er heel wat inwoners die alle hulp kunnen gebruiken. "Er lijken twee soorten inwoners te zijn: rijk en arm. De schuldenlast van sommigen is enorm. Er zijn veel meer mensen met financiële problemen dan op het eerste gezicht lijkt. Het OCMW is erkend als schuldbemiddelingsdienst, maar we kunnen de vraag niet aan. Er zijn gewoon te veel dossiers." Daarom sloot het OCMW een overeenkomst af met het Leger des Heils voor collectieve schuldbemiddeling. "Er zijn een vijftigtal dossiers. Dat is het bewijs dat er een probleem is in Kraainem. Het leven hier is ook enorm duur, hé. De huurprijzen zijn hoog, energie kost geld. Er is niet veel nodig om het moeilijk te krijgen. Probeer maar eens een appartement te huren met enkele slaapkamers, na een scheiding bijvoorbeeld."

Anderen maken dan weer woekerwinsten op de kap van de armsten. Het OCMW stootte via enkele mensen met een leefloonuitkering op een huisjesmelker aan de Van Hovestraat. "Die verhuurde kamertjes in erbarmelijke staat, met een gemeenschappelijke badkamer, voor vierhonderd euro. We schakelden de diensten van de Vlaamse overheid in en het gebouw werd onbewoonbaar verklaard. We bekijken nu met onze juridische dienst hoe we verdere stappen kunnen ondernemen." (BC)

Vaudeville eersteklas

Uit de gemeenteraden van 22 en 29 oktober

> Op 22 oktober werd een uitzonderlijke gemeenteraad gehouden met slechts één agendapunt: de motie met de eis van de Franstalige meerderheid om Kraainem aan Brussel aan te hechten, Frans te spreken op de gemeenteraad en de waarnemende burgemeester te benoemen. Dat deze provocatieve motie voor de nodige commotie zou zorgen, stond in de sterren geschreven. De oppositie van OPEN was zeer scherp. "Onze gemeenteraad wordt van buitenaf beïnvloed.

Iedereen weet dat deze motie er komt omdat Olivier Maingain van het FDF dat wil. Onze burgemeester speelt dat spelletje met veel plezier mee. Dat is zeer een waarnemende burgemeester onwaardig." Fractie leider Luk Van Biesen (OPEN) ging verder: "Hier komen alleen punten aan bod die niet door de raad beslist kunnen worden en die wij als een provocatie ervaren", waarop de raadsleden van OPEN onder applaus de zaal verlieten. Toen daarna alle punten eerst in het Nederlands en vervolgens in het Frans werden behandeld, kwam er luid protest vanuit het talrijk opgekomen publiek. De manifestanten werden door de ordediensten naar buiten gedragen. De raad keurde de motie goed. "Wij respecteren het gebruik van het Nederlands in Brussel, wij vragen *donc* het omgekeerde in de rand", sprak waarnemend burgemeester Arnold d'Oreye de Lantremange (UNION). "Wij accepteren niet dat de faciliteiten uitdovend zijn. Wij, Franstaligen, leven hier en we moeten een oplossing vinden voor onze situatie."

> De gemeenteraad van 29 oktober werd vervroegd, omdat de eindafrekening van de tweede fase van de Astridlaan en de daarbij horende Vlaamse trekkingsrechten van 200.000 euro, goedgekeurd moesten worden voor 31 oktober. Waar iedereen verwachtte dat er opnieuw Frans gesproken zou worden, gebeurde dat niet. "De Franstaligen hebben nu braafjes Nederlands gesproken, de provocatie is gebeurd, de tv-beelden zijn de wereld ingestuurd, de Franstaligen zijn content. Het bewijst dat vorige week een slecht theaterstuk werd opgevoerd, de democratie onwaardig", besloot Luk Van Biesen (OPEN). OPEN onthield zich, omdat de eindafrekening 31 % boven de geraamde kost lag. Raadslid Luc Timmermans (OPEN) vroeg zich af hoe lang het nog gaat duren vooraleer de gemeente zal reageren op een

dergelijke overschrijding van de kosten. "De meerderheid beweert dat er altijd meerkosten zullen zijn en ik begrijp dat, maar 31 % meer is van het goede te veel." Raadslid Guillaume Von Wintersdorff (UNION) trachtte uit te leggen dat er steeds een variabele kost is die moeilijk is in te schatten, maar ook hij vond 31 % boven het budget vrij veel. Ten slotte ging de meerderheid akkoord om het studiebureau op het matje te roepen.

> Ook de bushalte op de Annecy laan kwam opnieuw ter sprake. "Deze bushalte staat vlak voor een woning," legde raadslid Luc Timmermans (OPEN) uit. "Niet alleen moet de bewoonster het zwerfvuul en de urinegeur verdragen, bij slecht weer komen de mensen zelfs schuilen onder het afdakje van haar voordeur. Het schepencollege had een akkoord met de MIVB om de bushalte naar het einde van de parking aan de Sint-Antoniuslaan te verplaatsen. Hoe staat het hiermee?" Schepen Thierry Van de Plas (UNION) antwoordde dat de bushalte deze winter verplaatst wordt. Eerst wordt er nog een proefopstelling met paaltjes gemaakt.

> De provinciegouverneur schorste de gemeenteraadsbeslissing over de forfaitaire bijdrage aan het woon-werkverkeer. Waarnemend burgemeester Arnold d'Oreye de Lantremange (UNION) stelde voor de beslissing volledig in te trekken. Raadslid Luk Van Biesen (OPEN) reageerde dat de gouverneur niet anders kon dan te schorsen. Er zat immers geen motivering bij het dossier. Daarop gaf de waarnemende burgemeester een warrige uitleg over "dat het intrekken van dit voorstel niet wil zeggen dat het niet wordt onderzocht"... De gemeenteraad besliste dit punt verder te bestuderen.

> Ten slotte probeerde de Franstalige meerderheid voor de zoveelste keer de taalwetgeving te omzeilen. Een aanvraag voor een parkeerplaats voor mindervaliden, ingediend in het Frans, werd op vraag van OPEN niet goedgekeurd. "De wet is de wet. Dergelijke aanvragen moeten in het Nederlands gebeuren."

Tai chi brengt harmonie tussen lichaam en geest

KnA organiseert elke dinsdag oosterse relaxatie in Cammeland

Elke dinsdagavond gebeuren er vreemde dingen in ontmoetingscentrum Cammeland. Of zo lijkt het op het eerste gezicht toch. Enkele mannen en vrouwen verzamelen en voeren samen trage bewegingen uit, gefocust op zichzelf en in alle rust. Ze beoefenen tai chi, gebaseerd op gevechtstechnieken, maar uitgegroeid tot een wereldwijd verspreide relaxatietype. We gingen naar de les en spraken met tai chi-lesgeefster Bernadette Cartrysse.

Je kent ze wel, de televisiebeelden van de Chinese senioren die in alle vroegte ergens op een groene heuveltop een reeks van vreemde, trage bewegingen met hun armen en benen maken. Ze lijken enorm gefocust en stralen een immense rust uit. Wel, zo ver hoeft je het niet te zoeken. De turnvereniging Kunst Na Arbeid (KnA) Kraainem organiseert elke dinsdagavond in ontmoetingscentrum Cammeland sessies tai chi, of voluit tai chi Ji Quan. Geen Chinezen hier, maar je hoort wel heel wat andere talen. Duits, Frans, Nederlands... Verschillende culturen die een oude Chinese traditie uitoefenen

onder het toezien van lesgeefster Bernadette Cartrysse. Niet de eerste de beste. Ze is kinesiste en gespecialiseerd in de sofrologie. "Dat is de leer van de harmonie van het bewustzijn", legt ze uit. "Met elementen uit zen, yoga, boeddhisme en andere oosterse wijsheden, maar aangepast aan onze westerse levensstijl." Zo is Bernadette ook in tai chi gerold. In 1990 en 1991 kreeg ze les van Master Ning Qiu Xia, een Chinese lerares met dertig jaar ervaring en twee keer tai Ji Quankampioen van Peking.

Yin en Yang

Maar wat is tai chi eigenlijk? Volgens Wikipedia, de omvangrijke digitale encyclopedie op het internet, is het een reeks bewegingen "gebaseerd op gevechtshandelingen, op de oosterse leer van yin en yang, van drukpunten en meridianen. In de meeste stijlen van tai chi worden de bewegingen heel langzaam zonder tegenstander uitgevoerd. De hedendaagse meest prominente doelstelling van tai chi zijn gezondheid, ontspanning en balans."

Er bestaan in het tai chi verschillende stijlen, zoals de Chen-, Yang-, Wu- en de

Sunstijl, waarbij de Yangstijl voornamelijk langzaam wordt uitgevoerd en de Chenstijl ook explosieve momenten in zich heeft. Bernadette doceert de Yang-stijl. “Iedereen kan deze stijl van tai chi uitvoeren”, meent ze. “Maar het zijn toch vrij krachtige bewegingen, waarbij je veel spierwerk moet ontwikkelen. De Yang-stijl bestaat uit een reeks van 108 bewegingen. Door langdurig oefenen ga je de juiste spieren ontwikkelen. Tai chi werkt zo niet alleen ontspannend, maar kan ook bijvoorbeeld rugpijn wegwerken.”

Dat beaamt Michel Renders, voorzitter van KnA. Hij is al twee jaar een trouwe beoefenaar van tai chi. “Ik ben begonnen omdat ik al jaren rugklachten had”, vertelt hij. “Nu is mijn rugpijn bijna verdwenen. Ik gebruik tai chi alle dagen. Ik moet op het werk veel vergaderen en tussen twee vergaderingen kan ik wel wat relaxatie gebruiken. Ik doe wat oefeningen op kantoor. Dat werkt wonderwel. Tai chi kan je overal gebruiken.”

Vuist

Onze nieuwsgierigheid is geprikkeld en we trekken op een dinsdagavond naar ontmoetingscentrum Cammeland. Het is een rustige avond, want er dagen maar vijf beoefenaars op. Bernadette zet een sfeervol muziekje op en de oefeningen beginnen. De handen en voeten gaan omhoog, omlaag, naar links en rechts. De les duurt anderhalf uur en bestaat uit drie delen. Eerst een opwarming om de gewrichten soepel te maken. Dan een reeks Qi Gong-bewegingen. “Bewegingen op het ritme van de ademhaling”, weet lesgeefster Bernadette. “Ze versterken het lichaam en het mentale van de mens.” Daarna is het de beurt aan het echte werk, tai chi Ji Quan. “Letterlijk, de vorm van de vuist.”

Ingeburgerd

Tien jaar geleden was er amper sprake van tai chi in Vlaanderen, maar nu lijkt het volop ingeburgerd. “Hoe meer tai chi verspreid wordt, hoe beter. Al is het maar om de mensen bewust te maken dat er een verband bestaat tussen ons lichaam en hoe we er mentaal voor staan. Tai chi werkt harmoniserend. Er zijn nu zelfs groepen voor kinderen. Dat was een paar jaar geleden nog uitgesloten”, meent Bernadette. Lesgeefster Bernadette Cartrysse heeft een webstek waar je meer informatie vindt over tai chi : www.beweegmoment.be.

Bart Claes

KAV-Kraainem heeft het voor Diest

In het gezellige begijnhof van Diest heeft Xaverius of het Vlaams Centrum voor Eet- en Tafelcultuur zijn stek. Verbouwde begijnhuisjes werden omgevormd tot een aangename ruimte waar men zijn gasten kan ontvangen. En

dat kunnen ze in Diest. Twee lange netjes witgedoekte tafels bedekt met kopjes en wijnglazen oogden aantrekkelijk. Koffie werd er door Nelleke ingeschonken en daar verscheen Hugo Vandenhoudt, die ons gedurende een paar uur zou onderhouden over het wel en wee van begijnen en begijnhof en over de kruiden. De geschiedenis van de begijnen is er een van vallen en opstaan. Het werd helemaal geen geschiedenis die ergens in tijd en ruimte zweeft, maar een persoonlijke kijk van de spreker over het reilen en zeilen in het begijnhof. Hij deelde ons met gulle mond mee wat er achter de officiële feiten en verslagen gevonden werd, wat tussen de lijnen staat en zelden het daglicht aanschouwt. De welbespraakte gids stortte zijn kennis als een waterval over onze hoofden uit. Het werd een echte conference, waaraan vele zogenaamde vedetten zich kunnen spiegelen en waarvan het publiek zichtbaar genoot, want het ging er vrij humoristisch aan toe. Van de begijntjes kwamen we bij de heksen en de zeer belangrijke rol die de dominicanen en de inquisitie speelden. Vrouwen werden de oorzaak van alle kwaad, ze werden heksen. De mannen gingen natuurlijk vrijuit en de heksenhamer kon zijn werk doen. Zeer droeve dingen zijn er toen gebeurd. Ondertussen werden na de koffie de wijnglazen gevuld en de kruidenkoeken of gebakjes op de tafel gezet. Nelleke had ze zelf met succes gebakken. We belandden bij de kruiden en natuurlijk bij Rembertus Dodoens en zijn ‘Cruydtboek, in denwelke... cracht ende werckinge van den cruyden, enz.’, waaruit Hugo uitvoerig putte. Dodoens geeft niet alleen tekeningen en beschrijvingen van ontelbare planten en struiken, hij zegt ons ook waarvoor ze kunnen dienen en benadrukt vooral hun genezende kracht. Alles in het Vlaams van toen. Een voorbeeldje: als Dodoens het over middelen heeft voor personen met prostaatklieproblemen wendt hij zich tot diegenen ‘die al druppelend pissen’. Kruidenbollen mochten uiteraard niet overgeslagen worden en plastische beelden werden gul over het publiek uitgestrooid; dit alles in een taaltje om van te snoepen. Een dikbuikig personage was iemand met een horecagezwel. Bij de vele soorten kruiden- en suikerbollen gooehelde hij met de namen. Sommige volumineuze snoepjes heetten ‘bakkes vol’, terwijl andere dan weer ‘likhamertjes’ waren. Het verwijt ‘ge zijt ne stront op een stekske’ komt van een mokkasnoepje op een stokje, een soort likbol of lolly. De gids vertelde heel genereus hoe al dat lekkers gemaakt werd. Waarschijnlijk kon hij zo nog lang doorgaan, maar de kruidentuin stond nog op het programma. Ook hier moesten we de fenomenale kennis van de gids bewonderen. Alleen spijtig dat een mens niet alles kan onthouden. Indien onze grijze hersenschors maar een kwart van wat we allemaal gehoord hebben zou kunnen bewaren, dan gingen we in Kraainem beslist door voor grote planten- en kruidenkenners. Niettegenstaande de kruidentuin er stilaan op zijn winters bijligt, waren de vele vragen het bewijs dat de aanwezigen zeer geïnteresseerd bleven. KAV-Kraainem had weer voor een fijne namiddag gezorgd, die door Hugo schitterend werd ingekleurd. Dank u wel voor dit derde bezoek aan de Oranjestad Diest.

Flamenco of het ritme van de demon

Een gesprek met Myrddin De Cauter over het flamencoconcert in GC de Lijsterbes

Uit mijn boekenkast diep ik een boek op dat mij jaren geleden fascineerde: Duende, een bericht over Andalucia, flamenco en zigeuners van Ivo Hermans. In het voorwoord staat te lezen "...waar het in de flamencokunst om gaat, en ik bedoel uitsluitend om gaat, is niet in woorden of omschrijvingen te vatten. Het is de diepte, de duisternis onder - of achter - de uiterlijkheden, de demon tussen de lijnen die de vorm afbakenen. Dat aan te voelen en te begrijpen vereist een heel apart soort intuïtie, die van de desperado, de outcast, de zoeker langs de zijwegen, de romantische mysticus (Wannes Van de Velde)." Vervolgens beluister ik een cd met gitaarmuziek van Paco De Lucia en zang van el Camaron de la Isla (de ongekroonde prins van de gitanos). Het wordt me weer helemaal duidelijk: de expressieve kracht van flamenco is indrukwekkend.

De basis

Zoals baby Obelix in het vat toverdrank van de druïde viel, zo werd Myrddin De Cauter (29), de jongste zoon van multi-instrumentalist Koen De Cauter, thuis op prille leeftijd ondergedompeld in de muziek. Dezelfde muziek die hem nooit meer losliet, zo bleek uit ons gesprek in het Gentse café Damberd. "Jazz, vooral Coltrane. Ook Les Voix Bulgares bijvoorbeeld is wel eens 'wijs', maar eigenlijk luister ik vooral naar twee muziekgenres. Klassiek - Bach, Haydn, Purcell - en flamenco. Mijn moeder was een grote bewonderaarster van Paco De Lucia. Zij is het die de wereld van flamenco voor mij opende." In het familieorkest speelde Myrddin klarinet en drums, tot hij op zijn veertiende voor het eerst een flamencogitaar vastpakte. De rest is geschiedenis. De jonge gitarist trok naar Spanje om er zijn spel

te vervolmaken bij grootmeesters zoals Gerardo Nuñez en Manolo Sanlucar. "Ritme is de basis. Het is mijn sterkte. Ritme is een complex gegeven. Je hebt het of je hebt het niet." Inderdaad, de aartsmoeilijke ritmestructuren (compas), die herinneren aan het slaan van de smid op het aambeeld, aan de houwelen van de mijnwerkers, vormen de ruggengraat van de flamenco.

De compadres

Traditioneel vermengen toque (gitaar), palmas (ritmisch geklap), cante (zang) en baile (dans) zich tot een geheel. In de praktijk zijn veel variaties mogelijk. Op de vraag waar Myrddin en zijn muzikanten zich binnen het eeuwig spanningsveld tussen hedendaagse en 'pure' (lees: klassieke flamenco) bewegen, luidt het krachtig antwoord: "Puristen zijn vaak

puristen omdat ze niet anders kunnen. Ze denken dan ook dat ze 'zuiver' bezig zijn". Myrddins visie is open. En de andere muzikanten? "Robbe leerde ik pas deze zomer tijdens een repetitie kennen, maar het klikte meteen. Hij groeide op als Belg in Rwanda. Toen hij veertien was, moest zijn familie het land uit vluchten. Hij bezit de gave om flamenco te begrijpen. In de Lijsterbes zal hij djembe en cajon spelen. José Ligeró, de zanger, is afkomstig uit de befaamde Sevillaanse zigeunerwijk Triana. Hij is helemaal gek van Camaron. Zijn stijl is vrij klassiek." Ten slotte brengt Silvia, de vriendin van José, de temperamentvolle dans. Die oogt niet alleen mooi, wat telt is de passionele interactie tussen danseres en zanger. "José weert zich en geeft werkelijk alles. Hij zingt de ziel uit zijn lijf. Machtig! Onze muziek is 'vree' direct. We willen de mensen iets vertellen. In de fandango's lukt dat het beste, het stilaan opbouwen naar een climax. Als er veel volk is, voel je dat. Iedereen is dan mee." Dat is duende, de essentie van flamenco, vervat in dat ene mysterieuze woord. Het is de begeestering die ontstaat uit de scherpe spanning tussen extreme en tegengestelde emoties. Myrddin (Welsh voor Merlijn, de tovenaars of druïde) zelf is niemand minder dan de flamencotoverenaar. "Ja, druïde, mooi woord", glimlacht hij. Is een dergelijk optreden dan niet uitputtend? "Dat vragen de mensen me altijd. Ik antwoord dan: nee, mijn vingers zijn nu opgewarmd, ik begon er nog maar net in te komen."

Het spel

In de winter starten de opnames voor een nieuwe, derde cd na 'Imre' en 'Novar'. Deze keer met strijkers en met de inbreng van

jazzmuzikanten. Myrddin componeert ook. "Ooit wil ik een symfonie schrijven voor strijkers, blazers en koor." De groep ontving een uitnodiging voor een internationaal flamencofestival dat volgend jaar in Ankara plaatsvindt. "Op festivals hier treed ik het minst graag op. Ik voel me er gewoonweg niet thuis. Onlangs kwam ik hier in Gent een jonge Spaanse student tegen. Hij zat op zijn eentje op het voetpad flamenco te spelen. Je kon meteen horen dat hij er wat van kon. Ik ging bij hem staan en klapte het ritme mee. Meteen schakelde hij over op een ingewikkelder stukje, om te kijken of ik hem nog kon volgen. Daarop gaf hij me zijn gitaar. Normaal speel ik links, maar ik draaide het instrument gewoon om, en zo hebben we samen - op straat - muziek gemaakt. Dat zijn zo van die magische momenten. Er zijn in België heel wat gitaristen die de moeilijkste stukken van Paco hebben ingestudeerd, maar de meeste zijn niet in staat om zoals die jonge gast helemaal 'naakt' op straat te spelen!" Wel jammer dat er van de voorbijgangers weinig reactie kwam. "De mensen durven niet, ofwel hebben ze geen tijd om te luisteren..." In de Lijsterbes zal ik in ieder geval wél luisteren en ik hoop dat de spontane aanmoedigingen ¡Eso es! en ¡Quiero! zullen weerklinken, precies zoals in een authentieke donkere Andalusische kroeg.

Ingrid Laporte

Flamencoavond: Myrddin y sus compadres vrijdag 14 december om 20.00 uur in GC de Lijsterbes (inclusief glas sangria)

Myrddin De Cauter (flamencogitaar)

José Ligeró (zang, palmas)

Robbe (percussie)

Silvia Cabeza (dans, palmas)

> compas: twaalftijdencyclus met variabele accentpunten volgens de stijl die wordt gespeeld. Elke stijl is met een bepaald gevoel verbonden vb. met alegrías wordt vreugde uitgedrukt, met soleares eenzaamheid, mineras zijn mijnzangen uit de streek van Murcia en Jaen.

> fandango: een van de vele stijlen met eigen karakter en toon. Oorspronkelijk was het een dans van Moorse afkomst.

> duende: letterlijk 'duiveltje, spook, demon, nimf, geest'

Meer info: www.decauterfam.be

Aan de tand gevoeld Wat vond jij van Vitalski?

Ellen: "Vitalski beheerst de kunst van het vertellen als geen ander. Wat in het begin een grote chaos lijkt en misschien wat traag op gang komt, valt op het einde van zijn anderhalf uur durende vertelling perfect in de plooi. Zijn absurde verhaaltjes over kapitein Blauwbaard en 'Je-metu-te-Il-se' hebben me een zeer genietbare avond bezorgd en menig gegniffel ontlokt bij het snappen van de vele verwijzingen naar de 'echte' wereld. Zeker een aanrader, al was het maar om eens te proeven van Vitalski's innemende vertelstijl."

Marina: "Op 13 oktober waren wij te gast in de prachtige locatie 'de Lijsterbes' in Kraainem voor de voorstelling 'Blauwbaard' van Vitalski. Een fijngeestige voorstelling waarin verschillende types humor met elkaar verweven worden. Vitalski weet met zijn toch wel eigenaardige accent jong en oud mee te voeren in de bijzondere wereld van kapitein Blauwbaard, waarin het ene aspect al absurder is dan het andere. Zijn collega-artiest, multi-instrumentalist Martin Jansen, zorgt hierbij voor een virtuoze afwisseling tussen de verschillende hoofdstukken. Kortom: een geslaagde mix van humor en vertelling."

Marc: "Ik vond 'Blauwbaard' van Vitalski een moderne vertelling die afwijkt van het klassieke verhaal. Een meeslepend, absurd verhaal. Je zat ook direct in zijn verhaal, omdat hij zo dicht bij het publiek stond. Door zijn verteltechniek kon hij de aandacht van de toeschouwers vasthouden van het begin tot het einde. Zeer goed. Ik wil hem nog wel eens aan het werk zien!"

Aan de tand gevoeld Wat vond jij van Amaryllis Temmerman en Johny Voners 'Expo 58'?

Magda: "Ik heb tijdens de wereldtentoonstelling van 1958 als 20-jarig meisje zelf nog op de catwalk van het Belgisch paviljoen gedefileerd. Ik was de ster van de namiddag! Dingen uit mijn jeugdijaren die ik was kwijtgeraakt, kwamen met dit stuk opnieuw tot leven. Pure nostalgie! Jammer toch dat er zo weinig volk was."

Adrienne: "De keuze van de locatie (kerk Ierse parochie) was ideaal, omdat deze kerk deel uitmaakte van de wereldtentoonstelling in 1958. Je hoort veel vertellen over de expo en ik heb vandaag veel bijgeleerd. De meeste liedjes die Amaryllis Temmerman zong, kende ik wel, maar ik wist niet dat al deze liedjes uit de jaren '50 kwamen. Het was een fantastische voorstelling!"

Alfons: "Wat een prachtige stem heeft Amaryllis Temmerman. Het feit dat het publiek mocht meezingen was leuk; ik had zin om zelf te beginnen dansen. Eigenlijk wist ik op voorhand niet wat te verwachten van deze voorstelling, maar het viel uitstekend mee. De locatie was ideaal en prachtig."

Aan de tand gevoeld

Wat vond jij van de griezelwandeling?

Jamey (12 jaar):

“De verhalen die ‘De Zonderlingen’ onderweg vertelden, waren spannend en het leuke was dat het verhaal steeds verder ging van de ene acteur op de andere.

De lichtjes aan de overkant van de vijver waren keicool. De wandeling mocht voor mij nog wat griezeler zijn en nog meer op donkere plekjes doorgaan. Het was leuk dat we op het einde van de wandeling lekkere pompoensoep kregen. Ik heb wel drie kommetjes soep gedronken!”

Morgane (8 jaar): “De griezelwandeling was leuk en niet te griezelig. De sfeer waarvoor de mensen van de Lijsterbes hadden gezorgd net voor het vertrek vond ik geweldig, vooral toen de operazangeres van ‘De Zonderlingen’ aan Jamey (zie reactie hierboven) een kus gaf en begon te wenen toen Jamey haar afwees! Ik heb goed naar het verhaal geluisterd en was er helemaal vol van, vooral aan de vijvers waar de vrouw van de duivel al de harten kwam stelen (en dan dat echte hart natuurlijk). De soep met balletjes was overheerlijk!”

Emmy (45 jaar), Chloé (11 jaar) en Alisson (11 jaar):

“Wij vonden het een heel goed initiatief. De organisatie en de ontvangst waren ook zeer goed. Het meest positieve vonden wij dat deze activiteit verschillende

nationaliteiten bij elkaar bracht. Franstaligen, Engelstaligen en Nederlandstaligen genoten samen in een leuke sfeer van de griezelwandeling. De afsluiter, in een lugubere omgeving, was het hoogtepunt.”

Sinterman en kerstklaas

Creatieve kinderateliers

Wo 5, 12 en 19-12

Hij komt, hij komt, de goede sint, hij komt ... Dan brengt hij natuurlijk zijn Zwarte Pieten mee die altijd dolle fratsen uithalen. Wij gaan in het kinderatelier naar de Zwarte Pietenschool en leren dolle fratsen uithalen zoals de echte Pieten. Wie in alle opdrachten slaagt, krijgt een heus Zwarte Pietendiploma en wordt uitgeroepen tot de beste hulppiet van het land! Maar in december vieren we ook Kerstmis. We maken een mooi kerstcadeau voor mama en papa en versieren samen een kerstboom. We leren kerstliedjes en een versje en spelen leuke spelletjes. En als we het heel lief vragen, brengt de Kerstman de laatste namiddag misschien een springkasteel waar op we samen de kinderateliers afsluiten en beginnen aan een welverdiende vakantie. Zoals jullie zien, hebben we heel wat werk te doen in december en ik hoop dat jullie allemaal komen meehelpen.

Tot dan!
Jufke Doe-Liddel

14.00 uur - GC de Lijsterbes
tickets: 12 euro voor de drie woensdagnamiddagen. Je kan je inschrijven bij het onthaal van GC de Lijsterbes. Schrijf tijdig in, want het aantal plaatsen is beperkt.

De Zonderlingen

De kale zangeres

Vr 07, Za 08 en Zo 09-12

theater

Dit seizoen spelen De Zonderlingen komedie of theater van de lach. Nu is komedie een breed begrip. Volgens het woordenboek betekent komedie een blijspel, een grappige vertoning en een vrolijk toneelstuk. Komedie spelen wordt verklaard als bedrog plegen. Het zit hem natuurlijk allemaal in woorden. En misschien spelen we een beetje vals door als eerste ‘komedie’ te kiezen voor een mijlpaal uit het absurde theater. ‘De Kale

Zangeres’ van Ionesco, een van de grondleggers van het absurde theater. Zelf noemt hij het een anti-pièce, een anti-stuk. Probeer dat maar eens uit te leggen. Geschreven in 1948, groeide het na een paar tegenslagen uit tot een echte klassieker, die sinds 1957 onafgebroken op de affiche staat van het Parijse Théâtre La Huchette. De cast van De Zonderlingen is dat persoonlijk gaan controleren en stelde vast dat het stuk na vijftig jaar in een ongewijzigde regie nog steeds blijft boeien en zeer actueel overkomt. Meteen gaf dit een stimulans en de bevestiging dat de versie van De Zonderlingen in de goede richting evolueerde. Ionesco wou in zijn eerste stukken de ‘tragedie van de taal’ uitdrukken en het grondthema van dit stuk is dan ook de onmogelijkheid tot communicatie tussen mensen, zoals reeds vanaf de eerste scène blijkt. Hij baseerde zich op de banale inhoud van een Engelse conversatiecursus voor beginners. Het verhaal, als we van een verhaal kunnen spreken, is eerder banaal. Twee typisch Engelse echtparen brengen de avond met elkaar door. Ze vullen de lucht met schijnbaar lege praat en onzinnige opmerkingen. Beleefde conversaties eindigen in vrolijke en vooral een zonderlinge chaos.

20.00 uur - GC de Lijsterbes (te gast)
tickets: 9 euro (kassa), 8 euro (vvk),
7 euro (abo)

Myrddin y José Ligeró**Winterconcert****Vr 14-12**

muziek

Hoe kan je beter de koude van de winter-
nachten verdrijven dan met warme
flamencomuziek? Voor één keer laten we
het traditionele kerstconcert voor wat het
is en ruimen we plaats voor Myrddin.

Myrddin is een van die zeldzame artiesten
die, wat hij ook doet, muziek van de
allergrootste klasse creëert. De veelzijdig-
heid van invloeden en stijlen en zijn
honger om steeds dieper te graven zorgen
ervoor dat hij zich een aparte stijl van

hedendaagse flamenco eigen heeft
gemaakt. Samen met zijn compadres
belooft hij ons een zwoele winteravond.

20.00 uur - GC de Lijsterbes

tickets: 12 euro (kassa), 11 euro (vvk),
10 euro (abo)

Inclusief glaasje sangria.

Erik Burke**VertederDingen****Do 31-01-2008**

Gedichtendag 2008

De dingen zijn nu zo dichtbij, dat ik
mijzelf met hun eenvoud samenschik
tot eindelijk geluk van 't ogenblik.

Gerrit Achterberg

Een reiziger maakt zijn koffers open en laat
dierbare voorwerpen hun verhaal vertel-
len. Het ijzeren brilletje van mémé, een
trouwportret, een suikertje of oude
knuffelbeer... Door een subtiel spel van
associatie en herinnering ontrafelt Erik

Burke het geheim der dingen.

20.00 uur - GC de Lijsterbes

tickets: 8 euro (kassa), 7 euro (vvk),
6 euro (abo)

Inclusief glas wijn!

Versnelde taalcursus**Nederlands niveau 1****GC de Lijsterbes**

Vanaf januari 2008 starten GC de Lijster-
bes en vzw 'de Rand' een versnelde
taalcursus Nederlands niveau 1 voor begin-
ners. De taalcursus gaat van start op
woensdag 23 januari 2008 en eindigt eind
juni 2008. De taalcursus heeft plaats in
gemeenschapscentrum de Lijsterbes,
Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem,
twee keer per week op woensdag en
vrijdag van 9.00 tot 11.40 uur. De
inschrijvingen starten op 7 januari 2008.
Het inschrijvingsgeld bedraagt 60 euro
(cursusmateriaal niet inbegrepen). De
betaling kan contant gebeuren of per
overschrijving binnen de vijf werkdagen
na de inschrijving. Gelieve je identiteits-
kaart mee te brengen bij de inschrijving.

Info:

GC de Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan
6, 1950 Kraainem, 02-721 28 06, info@delijsterbes.be,
www.delijsterbes.be of
www.derand.be

Bestuurstaal**Taalgebruik in gemeenteraden**

Sommige lezers zullen zich afvragen wie het
nu bij het rechte eind heeft? Mag er nu al dan
niet Frans worden gesproken tijdens de
gemeenteraad?

De Vlaamse overheid is er steeds van uitgegaan
dat artikel 23 van de bestuurstaalwet van
toepassing is op de gemeenteraad en haar
leden. Daarin staat dat in de binnendiensten
van de zes facilititeitengemeenten uitsluitend
het Nederlands gebruikt mag worden. Volgens
de interpretatie van de Vlaamse overheid is
deze regel, die steunt op het territorialiteitsbe-
ginsel en de taalhomogeniteit van de taalgebie-
den, helemaal van toepassing op de gemeente-
raad. Het territorialiteitsbeginsel bindt het
gebruik van een bepaalde taal aan een bepaald
territorium of grondgebied. In onderwijs,

justitie en bestuur geldt de officiële taal van het
taalgebied: in Vlaanderen is dat het Neder-
lands, in Wallonië Frans, in het Brussels
hoofdstedelijk gebied de twee talen. Deze
bestuurstaalwet werd in 1963 met een
democratische meerderheid van Vlamingen én
Franstaligen goedgekeurd. Zich hierop
baserend, heeft de Raad van State de voorbije
decennia in verschillende arresten deze stelling
gevolgd en bevestigd. Ook de Vlaamse
regering vaardigde een aantal rondzendbrieven
uit, waaronder de rondzendbrief Peeters
(1997), waarin expliciet staat dat de taal van
een gemeente- en OCMW-raad enkel het
Nederlands is. De Raad van State heeft
bovendien op 23 december 2004 de ingediende
annulatieberoepen tegen de rondzendbrieven
Peeters verworpen en bevestigt daarmee dat de
Vlaamse regering de taalregeling in de
facilititeitengemeenten correct interpreteert.

Het recht om Frans te spreken tijdens de
raadszittingen leiden de Franstalige mandata-
rissen af uit een arrest van het Arbitragehof uit
1998. Daarin verwijst het Hof naar 'de
pacificatiewet van 1988', waarin een "vermoeden
van taalkennis" werd ingeschreven. En
volgens een interpretatie van het rechtscollege
is dat "vermoeden" verschillend voor burge-
meester en schepenen (die verkozen en
benoemd zijn) en gewoon verkozen raadsle-
den. Voor gewone raadsleden zou dat "ver-
moeden van taalkennis" betwist kunnen
worden en dat zou hen, volgens Franstaligen,
het recht geven Frans te spreken. Volgens
gouverneur Lodewijk De Witte vergissen ze
zich. De stelling over het taalgebruik in
gemeenteraden staat niet in het eigenlijke
arrest maar in de toelichting. Men kan er zich
dus, volgens hem, niet op beroepen.
(zie ook het artikel op blz. 14-15)

Abraracourcix praat ook Nederlands

Boodschap aan het verre Wallonië en even verre Vlaanderen

Linkebeek lijkt soms op dat kleine Gallische dorp dat zich tegen een bezettende meerderheid moest verzetten. Alleen is het niet altijd zo duidelijk wie de onderdrukte minderheid dan wel is. Wij waren er op de gemeenteraad van 22 oktober bij: een dertigtal Vlaamse Linkebekenaren die in alle kalmte de schertsvertoning in ons gemeentehuis gade sloegen. We vrezen dat men in het verre Vlaanderen en Wallonië denkt dat er zich hier niet echt een probleem stelt (en we geven grif toe dat er ook wel ernstigere problemen zijn in de wereld).

Maar het is niet omdat onze FDF-burgemeester, net zoals zijn vriend Olivier Maingain, een mondje Nederlands praat, dat alle Franstaligen dit nu kunnen en willen. De meerderheid onder hen woont hier 20 jaar, kent onze taal niet en wil ze ook niet spreken. 'Les cours d'immersion', waar ook menig Franstalig onderwijsminister enthousiast over is, werken hier kennelijk niet. Ik woon hier ruim 50 jaar en ken al mijn burens. Acht op tien zijn Franstaligen. Ik heb hen de eerste keer in het Nederlands aangesproken. Maar onze goede relaties hebben wij sedertdien op één uitzondering na in het Frans moeten verderzetten. Idem als je hier naar de Carrefour gaat. Het lijkt wel of je in het Kirgizisch begint: paniek achter de infobalie en tien minuten wachten op iemand die gebroken Nederlands praat; een zeer 'aparte' behandeling weliswaar. Ik kan zo doorgaan over mijn oogarts, een charmante dame overigens, maar ... Dit soort ervaringen, dat als een soort

plaaggeest ons leven in dit overigens bijzonder mooie en gezellige dorp overschaduwde, behoort tot de ervaring van iedere Vlaming uit de rand en in Brussel. En ik ben er zeker van dat onze Franstalige vrienden zich niet echt kunnen of willen indenken hoe dit dagelijks aanvoelt. Kortom, dat Letermé met zijn kwinkslag over het 'intellectuele onvermogen' uiteraard 'onwil' bedoelde, is aan de andere kant niet echt doorgedrongen. Schertsende humor op een gevoelig moment wordt al snel zout in de wonde. We begrijpen dus dat dit wat hard aankwam, zeker bij wie wel zijn best doet.

Als de FDF-meerderheid hier dan pleit voor aansluiting bij het tweetalige gebied Brussel, houden wij helemaal ons hart vast. Ik heb ook daar menige pijnlijke ervaring in zogezegd tweetalige ziekenhuizen opgedaan en wens dit niemand toe. Daarom zaten wij op de publieksbanken in de gemeenteraad: om het verre Vlaanderen

en Wallonië duidelijk te maken dat ieder extremisme ons vreemd is, maar dat het trekken van een grens, ook een taalgrens soms de enige mogelijkheid is om een Vlaamse minderheid in haar gemeente te beschermen tegen een Franstalige meerderheid. Voor die meerderheid, die zich hier als een bedreigde soort voordoet, zijn persoonsgebonden rechten en de bijbehorende Franse cultuur een allinticket om in de praktijk de quasi eentalige verfransing te organiseren. Met andere woorden, de houding van de meerderheid van Franstaligen in het particuliere leven, noopt de Vlamingen hier om zich politiek principieel op te stellen.

We leven in een vrij land. En gelukkig behoeden onze politieke en individuele rechten en vrijheden ons ervoor dat we de feitelijke tweetaligheid in de dagelijkse omgang, op straat, in winkels, enzovoort, kunnen organiseren. Zelfs de (niet-gehonoreerde) hoffelijkheidsakkoorden in zogenaamd tweetalige ziekenhuizen tonen

De avonturen van Meneerke Vlaminck en Baron Jean-Jacques-François-de-Bourgeoisie-de-tralala

www.aargh.be

Een vol huis voor de gemeenteraad van 22 oktober in Linkebeek. Niet om belangrijke beslissingen over de gemeente te vernemen; wel omdat er Frans werd gesproken.

aan hoe moeilijk het is om mensen tot in de privésfeer te verplichten een taalwet te respecteren. Het gaat dus uiteindelijk om de verantwoordelijkheid die ieder individu in zijn houding tegenover de andere opneemt of niet wil opnemen.

Er zijn uitzonderingen die dit wél doen. En er is een langzame evolutie in de goede richting. Een sociale elite stuurt haar kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs en durft op zondag al eens “zes pistolets” te vragen. Dat kan belachelijk klinken, maar het wijst op een belangrijke mentaliteitswijziging. Dat verdient inderdaad respect. Nu de grenzen verleggen of de rode loper uitleggen voor een verdere verfransing zou juist heel deze evolutie op de helling zetten. Of denkt men echt dat Franstaligen hier tweemaal in de week avondlessen Nederlands komen volgen als ze weten dat alles hier morgen toch in het Frans kan?

De dag dat alle Franstaligen, would-be belgicisten inclusief, echt de taal van de andere praten, hang ik meteen mijn Belgische vlag buiten.

Rik Otten

Voorzitter Cultuurraad Linkebeek

(zie ook het artikel over taalgebruik in gemeenteraden op blz. 13)

Op 22 oktober werden in Kraainem, Wezembeek-Oppem en Linkebeek, op aansturen van FDF-kopstuk Olivier Maingain, gemeenteraden gehouden waarop Frans werd gesproken. De Franstalige meerderheden stemden er een motie voor de uitbreiding van Brussel, het toelaten van het Frans in de gemeenteraad en de benoeming van de vier burgemeesters. In Kraainem en Wezembeek-Oppem beoordeelden de waarnemende burgemeesters het als zo gewichtig dat dat het enige agendapunt van de vergadering was, in Linkebeek werd daarbuiten ook een ‘gewone’ gemeenteraad gehouden. Het was de zoveelste ronde in het communautaire pingpongspel. Op 14 november werden de drie burgemeesters in kwestie - mede door dit voorval - niet benoemd door de minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Rik Otten, voorzitter van de Cultuurraad Linkebeek en geboren en getogen Linkebekaar, was getuige van die raadszitting in zijn gemeente. Hij schreef hierover zijn impressies neer in deze opinie. Hij vraagt aandacht voor het dagelijkse leven en de bredere context van de communautaire discussies in de faciliteitengemeenten.

INHOUD

UIT DE GEMEENTE 2-3 Lies Dierckx over de diversiteit in de Verenigde Staten / 4-5 Uit Kraainems verleden: de lotgevallen van buurtweg XIV / 6-7 OCMW Resto & Co wekelijks in Cammeland / 7 Uit de gemeenteraad

VERENIGINGSNIEUWS 3 KAV-Kraainem / 5 Davidsfonds - Jeugdraad / 8-9 Tai chi brengt lichaam en geest in evenwicht / 9 KAV-Kraainem / 16 Activiteitenkalender

DE LIJSTERBES 10-11 Myrdinn De Cauter over flamenco / 11-12 Aan de tand gevoeld / 12-13 Programma

RAND-NIEUWS 13 Taalgebruik in gemeenteraden / 14-15 Abraracourcix praat ook Nederlands

CARTOON 14 De avonturen van Meneerke Vlaminck en Baron Jean-Jacques-François-de-Bourgeoisie-de-tralala

DE LIJSTERBES is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Lijsterbes en vzw ‘de Rand’. De lijstbes komt tot stand met de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant.

REDACTIE Magda Calleeuw, Sam Custers, Ann Lemmens, Linda Teirlinck, Luc Timmermans, Annick Tordeur

EINDREDACTIE

Geert Selleslach, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, 02-456 97 98, geert.selleslach@derand.be

REDACTIEADRES

GC de Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem, tel. 02-721 28 06, info@delijsterbes.be, www.delijsterbes.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Eddy Frans, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel

ONTHAAL GC DE LIJSTERBES

Sven Sellekaerts (onthaalmedewerker), Sam Custers (centrumverantwoordelijke), GC de Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem, tel. 02-721 28 06, fax. 02-725 92 11, info@delijsterbes.be, www.delijsterbes.be, rek.nr. 091-0165014-46. Gelieve bij een overschrijving steeds je naam en de voorstelling te vermelden.

OPENINGSUREN

ma van 13.00 tot 17.00 uur, di tot vr van 9.00 tot 12.00 uur, en van 13.00 tot 17.00 uur, wo ook van 17.30 tot 20.00 uur

FOYER DE LIJSTERBES

Openingsuren: ma, wo en do van 10.30 tot 24.00 uur, vr van 10.30 tot 1.00 uur, za van 13.00 tot 1.00 uur, zo van 10.00 tot 18.00 uur, tel. 02-725 20 41

De Zondag

De Streekkrant

Activiteitenkalender

WANNEER	WIE /WAT	WAAR
---------	----------	------

DECEMBER

03	14.00	OKRA Trefpunt 55 + Kraainem Koffietafel	Zaal PAT
04	10.00	Poppentheater 'De droomwolk' Schoolvoorstelling 'De verloren gelopen Zwarte Piet' (volzet)	GC de Lijsterbes
04	13.30	Poppentheater 'De droomwolk' Schoolvoorstelling 'De verloren gelopen Zwarte Piet' (volzet)	GC de Lijsterbes
04	13.00	Kantatelier 'de Lijsterbes' Kantatelier	GC de Lijsterbes
06	19.30	Postzegelkring Filakra Bijeenkomst	Zaal Cammeland
07, 08, 09	20.00	Spelersgroep 'De Zonderlingen' Theateropvoering 'De kale zangers'	GC de Lijsterbes
12	20.00	KAV-OLV Stokkel Kerstvoorstelling in de kerk van OLV-Stokkel	kerk OLV Stokkel
13	20.00	Dauidsfonds Viva Vivaldi	Bozar
14	20.00	GC de Lijsterbes Winterconcert Myrddin y José Ligeró	GC de Lijsterbes
15	12.00	KAV-OLV Stokkel Kerstfeest	Zaal PAX
16	09.00	Postzegelkring Filakra Bijeenkomst	Zaal Cammeland
17	20.00	Autisme Centraal Conferentie over autisme	GC de Lijsterbes
18	09.00	Kantatelier 'de Lijsterbes' Kantatelier: workshop rond het thema 'Kerstmis'	GC de Lijsterbes
19	13.00	OKRA Trefpunt 55 + Kraainem Kerstdiner	Zaal PAT
20	12.00	OCMW-Kraainem Feestelijk eetfestijn Kerstmis (inschrijven vóór 06/12/2007)	Zaal Cammeland
21	19.00	Jeugdraad Film 'Buitenspel'	GC de Lijsterbes
22	14.00	KAV-Kraainem Koffietafel	Zaal PUK

WEKELIJKSE ACTIVITEITEN

ma	13.30 tot 16.30	Hobbyclub Kreativa Creatief handwerk	Zaal Cammeland
di	18.30 tot 19.30	Turnkring KnA Funky Jazz Kids (8 tot 14 jaar)	GC de Lijsterbes
	19.30 tot 20.30	Turnkring KnA Callanetics (gemengd)	GC de Lijsterbes
	20.30 tot 21.30	Turnkring KnA Funky Jazz (gemengd + 14 jaar)	GC de Lijsterbes
	20.00 tot 21.30	Turnkring KnA Taichi (gemengd)	Zaal Cammeland
di	20.30 tot 22.00	Mikra Badminton- en zaalvoetbalclub Trainingen badminton voor volwassenen (2x per maand)	Sporthal Kraainem
wo	09.20 tot 11.30	Myriam Goetghebuer Stretchingslessen voor senioren (niet tijdens schoolvakanties)	GC de Lijsterbes
wo	14.00 tot 16.00	GC de Lijsterbes Creatieve kinderateliers voor kleuters van 3 tot 6 jaar (niet tijdens schoolvakanties)	GC de Lijsterbes
wo	19.00 tot 22.00	Aquarelatelier 'de Lijsterbes' Cursus 'aquarel en andere waterverftechnieken' (niet tijdens schoolvakanties)	GC de Lijsterbes
wo	19.30 tot 22.00	Hobbyclub Kreativa Creatief handwerk	Zaal Cammeland
wo	18.15 tot 19.00	Turnkring KnA Kleuterturnen (3 tot 6 jaar)	Sporthal Kraainem
	18.15 tot 19.30	Turnkring KnA Basisgym meisjes (6 tot 8 jaar en 8 tot 10 jaar)	Sporthal Kraainem
	18.15 tot 19.30	Turnkring KnA Basis -en Recreagym jongens (6 tot 14 jaar)	Sporthal Kraainem
	19.15 tot 20.15	Turnkring KnA Recreagym mannen (+ 14 jaar)	Sporthal Kraainem
	19.15 tot 20.30	Turnkring KnA Recreagym juffers (10 tot 14 jaar)	Sporthal Kraainem
	20.15 tot 21.15	Turnkring KnA Recreagym turnsters (+ 14 jaar)	Sporthal Kraainem
	20.15 tot 21.15	Turnkring KnA Recreagym trampoline (+ 8 jaar)	Sporthal Kraainem
	18.15 tot 19.15	Turnkring KnA Recreagym lange mat (+ 10 jaar)	Sporthal Kraainem
	19.30 tot 20.30	Turnkring KnA Recreagym lange mat (- 10 jaar)	Sporthal Kraainem
	20.15 tot 21.15	Turnkring KnA Conditiegym volwassenen	Sporthal Kraainem
	19.30 tot 20.30	Turnkring KnA Cardio-B.B.B. (vrouwen)	GC de Lijsterbes
	20.30 tot 21.30	Turnkring KnA Pilates (gemengd)	GC de Lijsterbes
	20.15 tot 21.15	Turnkring KnA Vendelzwaaien	Sporthal Kraainem
do	12.00 tot 14.00	OCMW-Kraainem 'Resto & Co'	Zaal Cammeland
do	13.00 tot 16.00	Aquarelatelier 'de Lijsterbes' Cursus 'aquarel en andere waterverftechnieken' (niet tijdens schoolvakanties)	GC de Lijsterbes
do	14.00 tot 18.00	OKRA Trefpunt 55 + Kraainem Kaartnamiddagen	Zaal PAT
do	19.00 tot 22.00	Aquarelatelier 'de Lijsterbes' Cursus 'aquarel en andere waterverftechnieken' (niet tijdens schoolvakanties)	GC de Lijsterbes
vr	18.00 tot 20.00	OKRA Trefpunt 55 + Kraainem Dansoefeningen	Zaal PAT
za	10.00 tot 12.00	Turnkring KnA Recrea art-gym dames (specialisatie, na test)	Sporthal Kraainem
	09.00 tot 10.30	Turnkring KnA Recrea ritmische gym (specialisatie, na test)	Sporthal Kraainem
	09.00 tot 10.30	Turnkring KnA Recrea jongeren jump team (specialisatie, na test)	Sporthal Kraainem
	10.30 tot 12.00	Turnkring KnA Demo gym team (selectie)	Sporthal Kraainem
za	12.00 tot 13.00	Mikra Badminton -en zaalvoetbalclub Trainingen badminton voor 'kids' (3x per maand, september tot juni)	Sporthal Kraainem
	13.00 tot 14.30	Mikra Badminton -en zaalvoetbalclub Trainingen zaalvoetbal voor 'kids' (3x per maand, september tot juni)	Sporthal Kraainem
zo	19.00 tot 21.00	Mikra Badminton -en zaalvoetbalclub Trainingen badminton voor volwassenen (3x per maand)	Sporthal Kraainem

Kraainemse verenigingen, groepen en organisaties die hun activiteiten voor januari 2008 bekend willen maken, kunnen voor 4 december een beknopte omschrijving van de activiteit bezorgen aan het onthaal van GC de Lijsterbes.